

Πυρηνική ενέργεια

Η πυρηνική ενέργεια αποτελεί μια εναλλακτική λύση χαμηλών εκπομπών άνθρακα και αναλογεί στο 26% της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται στην ΕΕ. Ωστόσο, μετά τις καταστροφές στο Τσερνόμπιλ το 1986 και στη Φουκουσίμα το 2011, η πυρηνική ενέργεια αμφισβητείται έντονα. Παρόλο που τα κράτη μέλη επιλέγουν εάν θα περιλαμβάνεται η πυρηνική ενέργεια στο ενεργειακό τους μείγμα, η νομοθεσία της ΕΕ έχει ως στόχο τη βελτίωση των προτύπων ασφάλειας των πυρηνικών σταθμών ενέργειας και τη διασφάλιση ότι η μεταχείριση και διάθεση των πυρηνικών αποβλήτων πραγματοποιείται με ασφαλή τρόπο.

Νομική βάση

Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας ([Συνθήκη Ευρατόμ](#)), άρθρα 40-52 (επενδύσεις, κοινές επιχειρήσεις και εφοδιασμός) και 92-99 (κοινή πυρηνική αγορά).

Στόχοι

Προκειμένου να αντιμετωπιστεί η γενικευμένη έλλειψη «συμβατικής» ενέργειας στη δεκαετία του 1950, τα έξι ιδρυτικά κράτη θεώρησαν την πυρηνική ενέργεια ως έναν τρόπο επίτευξης ενεργειακής αυτονομίας. Δεδομένου ότι το κόστος της επένδυσης σε πυρηνική ενέργεια δεν μπορούσε να καλυφθεί από μεμονωμένα κράτη, τα ιδρυτικά κράτη ένωσαν τις δυνάμεις τους και σύστησαν την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας.

Επιτεύγματα

A. Πυρηνική ασφάλεια

Η πυρηνική ασφάλεια αφορά την ασφαλή λειτουργία των πυρηνικών εγκαταστάσεων, την ακτινοπροστασία, και την εφαρμογή διασφαλίσεων για τα πυρηνικά υλικά σε τρίτες χώρες. Στόχος της ΕΕ είναι η προώθηση μιας αποτελεσματικής νοοτροπίας πυρηνικής ασφάλειας, μεταξύ άλλων με την εφαρμογή των υψηλότερων δυνατών προτύπων πυρηνικής ασφάλειας και ακτινοπροστασίας. Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν εθνικά πλαίσια για τις απαιτήσεις περί πυρηνικής ασφάλειας, την αδειοδότηση πυρηνικών σταθμών ενέργειας, την εποπτεία και τις ενέργειες επιβολής. Προτεραιότητά της ΕΕ είναι επίσης να ενθαρρυνθεί η υπεύθυνη και ασφαλής διαχείριση των χρησιμοποιημένων πυρηνικών καυσίμων και των ραδιενεργών αποβλήτων, καθώς και ο παροπλισμός και η αποκατάσταση πρώην πυρηνικών σταθμών και εγκαταστάσεων.

1. Νομοθετικές εργασίες

α Η Συνθήκη Ευρατόμ

Η [οδηγία 2013/59/Euratom](#) για τα βασικά πρότυπα ασφαλείας καθορίζει ενιαία βασικά πρότυπα ασφαλείας για την προστασία των εργαζομένων, του κοινού και των ασθενών. Θεσπίζει ακριβείς παραμέτρους και αφήνει ελάχιστο περιθώριο εκτίμησης. Η οδηγία καλύπτει κανονικές συνθήκες, αλλά αναφέρεται επίσης σε προγραμματισμένες καταστάσεις έκθεσης ή έκτακτης ανάγκης καταστάσεις έκθεσης. Οι απαιτήσεις για ετοιμότητα και αντίδραση σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης ενισχύθηκαν προκειμένου να λάβουν υπόψη τα διδάγματα που αντλήθηκαν από το πυρηνικό ατύχημα στη Φουκουσίμα το 2011.

β Η οδηγία για την πυρηνική ασφάλεια

Μετά το πυρηνικό ατύχημα της Φουκουσίμα, η [Επιτροπή διεξήγαγε συνολική εκτίμηση των κινδύνων και της ασφαλείας](#) όλων των πυρηνικών σταθμών ενέργειας της ΕΕ με σκοπό την αξιολόγηση της ασφαλείας και της ανθεκτικότητας των πυρηνικών εγκαταστάσεων σε περίπτωση ακραίων φυσικών φαινομένων. Η Επιτροπή κατέληξε σε μια συνολικά θετική αξιολόγηση των υφιστάμενων ευρωπαϊκών προτύπων ασφαλείας, αλλά τόνισε ότι πρέπει να υπάρξουν περαιτέρω βελτιώσεις για να διασφαλιστεί καλύτερη εναρμόνιση μεταξύ των κρατών μελών και να καλυφθεί η απόσταση από τις διεθνείς βέλτιστες πρακτικές. Μαζί με την Ομάδα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών σε θέματα πυρηνικής ασφαλείας η Επιτροπή κατάρτισε εθνικά σχέδια δράσης αξιολογημένα από ομοτίμους με σκοπό να προγραμματίσει βελτιώσεις των υποδομών των αντιδραστήρων της ΕΕ.

Το 2014 επικαιροποιήθηκαν οι ενωσιακοί κανόνες ασφαλείας για τις πυρηνικές εγκαταστάσεις ([οδηγία 2014/87/Euratom](#)). Τον Φεβρουάριο του 2015 η Επιτροπή πρότεινε να αναθεωρηθούν οι απαιτήσεις πληροφόρησης που καθορίζονται στα άρθρα 41 και 44 της Συνθήκης Ευρατόμ, ώστε να ευθυγραμμιστούν με τις νέες πολιτικές εξελίξεις.

Το 2018 η [Επιτροπή πρότεινε κανονισμό του Συμβουλίου](#) για τη θέσπιση Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Διεθνούς Συνεργασίας στον τομέα της Πυρηνικής Ασφαλείας, [[κανονισμός του Συμβουλίου \(Ευρατόμ\) 2021/948](#)], που αντικαθιστά τον προηγούμενο μηχανισμό συνεργασίας στον τομέα της πυρηνικής ασφαλείας και συμπληρώνει τον Μηχανισμό Γειτονίας, Ανάπτυξης και Διεθνούς Συνεργασίας βάσει της Συνθήκης Ευρατόμ.

Τον Ιούνιο 2021 τέθηκε σε ισχύ ο νέος Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Διεθνούς Συνεργασίας στον τομέα της Πυρηνικής Ασφαλείας με χρηματοδοτικό κονδύλιο 300 εκατ. EUR για την περίοδο 2021-2027.

2. Ακτινοπροστασία

Η έκθεση σε ιονίζουσα ακτινοβολία συνιστά σημαντικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον. Η [οδηγία 2013/59/Ευρατόμ του Συμβουλίου](#), του Δεκεμβρίου 2013, καθορίζει βασικά πρότυπα ασφαλείας για την προστασία από τους κινδύνους που προκύπτουν από την έκθεση σε ιονίζουσες ακτινοβολίες. Η ευρωπαϊκή νομοθεσία απλοποιήθηκε με την αντικατάσταση πέντε οδηγιών και εισήχθησαν δεσμευτικές απαιτήσεις για την προστασία από την έκθεση σε ραδόνιο σε εσωτερικούς χώρους, για τη χρήση οικοδομικών υλικών και την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων των

απορρίψεων ραδιενεργών καταλοίπων από πυρηνικές εγκαταστάσεις. Πέραν τούτου, η [οδηγία 2013/51/Ευρατόμ](#) του Συμβουλίου επικεντρώνεται στην παρακολούθηση των ραδιενεργών ουσιών που περιέχει το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση.

Αρκετοί κανονισμοί [συμπεριλαμβανομένου του [εκτελεστικού κανονισμού \(ΕΕ\) 2020/1158 της Επιτροπής](#)] έχουν καθορίσει τους όρους που διέπουν τις εισαγωγές γεωργικών προϊόντων που προέρχονται από τρίτες χώρες, μετά το ατύχημα στον πυρηνικό σταθμό του Τσερνόμπιλ. Ο [κανονισμός 2016/52 \(Ευρατόμ\) του Συμβουλίου](#) καθορίζει τα μέγιστα επιτρεπτά επίπεδα ραδιενέργειας στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές μετά από πυρηνικό ατύχημα ή οποιαδήποτε άλλη περίπτωση εκτάκτου κινδύνου από ακτινοβολίες.

[Οι σχέσεις μετά το Brexit για την πυρηνική ενέργεια](#) εμπίπτουν στη [συμφωνία Ευρατόμ-Ηνωμένου Βασιλείου](#), η οποία προβλέπει ένα σταθερό πλαίσιο για τη συνέχιση της συνεργασίας και των εμπορικών συναλλαγών με το Ηνωμένο Βασίλειο στον τομέα αυτό.

3. Μεταφορά ραδιενεργών ουσιών και αποβλήτων

Το 1992 θεσπίστηκε ένα σύστημα προέγκρισης των αποστολών ραδιενεργών αποβλήτων στην ΕΕ —το οποίο τροποποιήθηκε σημαντικά με την [οδηγία του Συμβουλίου 2006/117/Ευρατόμ](#) τον Νοέμβριο του 2006— σχετικά με την επιτήρηση και τον έλεγχο των αποστολών ραδιενεργών αποβλήτων και αναλωμένου πυρηνικού καυσίμου. Σύμφωνα με το άρθρο 20, τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλλουν ανά τριετία έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας. Οι κανόνες για τη διατήρηση του ελέγχου των αποστολών ραδιενεργών πηγών μεταξύ χωρών της ΕΕ θεσπίστηκαν με τον [κανονισμό \(Ευρατόμ\) αριθ. 1493/93 του Συμβουλίου](#).

4. Διαχείριση αποβλήτων

Το 2011 δημιουργήθηκε ένα νομικό πλαίσιο της ΕΕ για τη διαχείριση αποβλήτων στην Ευρώπη, με την [οδηγία 2011/70/Ευρατόμ του Συμβουλίου](#), η οποία θεσπίζει κοινοτικό πλαίσιο για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων. Προβλέπει αυστηρή παρακολούθηση των εθνικών προγραμμάτων για την κατασκευή και διαχείριση χώρων τελικής εναπόθεσης και δεσμευτικούς κανόνες ασφαλείας. Τα κράτη μέλη δημοσίευσαν τα πρώτα εθνικά προγράμματά τους το 2015 και πρέπει να υποβάλλουν ανά τριετία εθνικές εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας.

5. Παροπλισμός

Ο παροπλισμός μιας πυρηνικής εγκατάστασης περιλαμβάνει δραστηριότητες που κυμαίνονται από τη διακοπή της λειτουργίας και την απομάκρυνση των πυρηνικών υλικών έως την αποκατάσταση του χώρου και την πλήρη εξάλειψη των ραδιολογικών κινδύνων, και εντέλει αποτελεί ευθύνη των κρατών μελών. Τον Ιούνιο του 2018 η Επιτροπή ενέκρινε δύο προτάσεις κανονισμού του Συμβουλίου ([COM/2018/0466](#) και [COM/2018/0467](#)) που συγκροτούν ειδικευμένα χρηματοδοτικά προγράμματα για τον παροπλισμό των πυρηνικών εγκαταστάσεων και τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων σχετικά με τους πυρηνικούς σταθμούς ενέργειας στη Βουλγαρία (Κοζλοντούι), Σλοβακία (Μποχουνίτσε) και Λιθουανία (Ιγκναλίνα),

συμπεριλαμβανομένων των πυρηνικών ερευνητικών εγκαταστάσεων σε τέσσερις τοποθεσίες του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Επιτροπής. Τα κονδύλια από τον προϋπολογισμό που προτάθηκαν για την περίοδο 2021-2027 είχαν ως εξής:

- 466 εκατ. EUR με ανώτατο ποσοστό συγχρηματοδότησης της ΕΕ για την περίοδο 2021-2027 που δεν ξεπερνά το 50 % για τα προγράμματα του Κοζλοντούι και του Μποχουνίτσε·
- 552 εκατ. EUR με μέγιστο ποσοστό συγχρηματοδότησης της ΕΕ, που εφαρμόζεται από την περίοδο 2021-2027, ύψους 86 % για το πρόγραμμα της Ιγκναλίνα.

Οι κανονισμοί του Συμβουλίου ([Ευρατόμ](#)) 2021/100 και ([ΕΕ](#)) 2021/101 εγκρίθηκαν στις 25 Ιανουαρίου 2021. Τέθηκαν σε ισχύ στις 21 Φεβρουαρίου 2021 και εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2021.

6. Διασφάλιση πυρηνικών υλικών

Προκειμένου να καθιερωθεί ένα σύστημα διασφαλίσεων που να εγγυάται ότι τα πυρηνικά υλικά χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τους σκοπούς που δηλώνονται από τους χρήστες τους και ότι τηρούνται οι διεθνείς υποχρεώσεις, έχει θεσπιστεί και τροποποιηθεί μια σειρά από κανονισμούς, όπως ο [κανονισμός της Επιτροπής \(Ευρατόμ\) αριθ. 302/2005](#). Οι διασφαλίσεις αυτές καλύπτουν ολόκληρο τον κύκλο ζωής του πυρηνικού καυσίμου, από την εξόρυξη πυρηνικών υλικών στα κράτη μέλη στην εισαγωγή τους από τρίτες χώρες και την εξαγωγή τους εκτός ΕΕ. Η Επιτροπή είναι αρμόδια για τον έλεγχο της χρήσης πυρηνικού υλικού για ειρηνικούς σκοπούς εντός ΕΕ.

B. Πυρηνική έρευνα, δραστηριότητες κατάρτισης και πληροφόρηση

Η πυρηνική έρευνα στην Ευρωπαϊκή Ένωση χρηματοδοτείται από πολυετή προγράμματα πλαίσια. Το πρόγραμμα της Ευρατόμ για δραστηριότητες πυρηνικής έρευνας και κατάρτισης συμπληρώνει το πρόγραμμα «Ορίζων 2020», το οποίο αποτελεί το πρόγραμμα πλαίσιο της ΕΕ για έρευνα και καινοτομία, αλλά παραμένει χωριστό από αυτό. Το ποσό που διατέθηκε για το πρόγραμμα της Ευρατόμ κατά την περίοδο 2021-2025 ήταν 1,38 δισ. EUR, ποσό το οποίο μοιράστηκε σε τρία ειδικά προγράμματα: έμμεσες δράσεις που αφορούν την έρευνα στο πεδίο της ενέργειας σύντηξης (583 εκατ. EUR), πυρηνική σχάση και ακτινοπροστασία (266 εκατ. EUR) και άμεσες δράσεις για δραστηριότητες του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Επιτροπής (532 εκατ. EUR).

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ο ρόλος του Κοινοβουλίου στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων δυνάμει της Συνθήκης Ευρατόμ είναι περιορισμένος, δεδομένου ότι διαθέτει μόνο συμβουλευτικές αρμοδιότητες. Εντούτοις, υπογραμμίζει διαρκώς την ανάγκη για διασαφήνιση της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και των κρατών μελών και για ενίσχυση του κοινού πλαισίου της ΕΕ όσον αφορά διάφορες πτυχές των πυρηνικών εγκαταστάσεων, καθώς και τη σημασία της βελτίωσης των προδιαγραφών ασφάλειας και περιβαλλοντικής προστασίας.

Στο [ψήφισμα του Κοινοβουλίου του Ιουλίου 2011 σχετικά με τις δραστηριότητες στον τομέα της ενεργειακής υποδομής για το διάστημα από το 2020 και μετά](#), το Κοινοβούλιο υποστηρίζει την απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τη διεξαγωγή

δοκιμών προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (stress tests) στους πυρηνικούς σταθμούς ενέργειας στην ΕΕ. Τον Μάρτιο του 2013 εγκρίθηκε [επιπλέον ψήφισμα](#), στο οποίο δίνεται έμφαση στα όρια των δοκιμών προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που διενεργήθηκαν από την Επιτροπή το 2012 και ζητήθηκε η συμπερίληψη πρόσθετων κριτηρίων και συγκεκριμένα της φθοράς υλικού, του ανθρώπινου σφάλματος και των ελαττωμάτων στα δοχεία του αντιδραστήρα. Το Κοινοβούλιο ζήτησε την πλήρη εφαρμογή των βελτιώσεων σε θέματα ασφάλειας.

Στο [ψήφισμά του, της 23ης Ιουνίου 2011, σχετικά με την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων](#), που εγκρίθηκε σε πρώτη ανάγνωση, το Κοινοβούλιο υποστήριξε την πρόταση της Επιτροπής για πλήρη απαγόρευση της εξαγωγής ραδιενεργών αποβλήτων, ενώ το Συμβούλιο τάχθηκε υπέρ των εξαγωγών υπό αυστηρότατες προϋποθέσεις.

Στις 14 Μαρτίου 2013, μετά το ατύχημα στη Φουκουσίμα, στο [ψήφισμά του σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων και της ασφάλειας των πυρηνικών σταθμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση](#) («προσομοίωση ακραίων καταστάσεων»), το Κοινοβούλιο υποστήριξε την απόφαση της Επιτροπής να επανεξετάσει τις ευρωπαϊκές πυρηνικές εγκαταστάσεις με «προσομοίωση ακραίων καταστάσεων», αλλά επέκρινε το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής τους και ζήτησε να συμπεριληφθούν πρόσθετα κριτήρια στο μέλλον.

Στο [ψήφισμά του, της 24ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την επικαιροποίηση των βασικών κανόνων ασφαλείας για την προστασία από ιονίζουσες ακτινοβολίες](#), που εγκρίθηκε σε πρώτη ανάγνωση, το Κοινοβούλιο ζήτησε εκ νέου την αντικατάσταση της νομικής βάσης. Διεύρυνε το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας σε κάθε προγραμματισμένη ή υφιστάμενη κατάσταση έκθεσης, έκθεση λόγω ατυχήματος και σε κάθε κατάσταση έκθεσης έκτακτης ανάγκης, όρισε αυστηρότερα επιτρεπτά όρια δόσολογίας για την έκθεση και ενίσχυσε τις κυρώσεις και τις αποζημιώσεις για ζημιές. Παράλληλα, βελτίωσε το σύστημα ενημέρωσης του κοινού.

Στις 21 Απριλίου 2021 η Επιτροπή προέβη σε μια σειρά τροποποιήσεων του κανονισμού της ΕΕ για την ταξινόμηση [[κανονισμός \(ΕΕ\) 2020/852](#)], ο οποίος τέθηκε σε ισχύ τον Ιούλιο του 2020, σηματοδοτώντας τη συμπερίληψη της πυρηνικής ενέργειας στην ταξινόμηση. Οι κανόνες, οι οποίοι επεξηγούνται σε κατ' εξουσιοδότηση πράξη σχετικά με την ταξινόμηση για το κλίμα [[κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός της Επιτροπής \(ΕΕ\) 2021/2139](#)], καθορίζουν λεπτομερή κριτήρια πράσινης χρηματοδότησης, εξαιρέσαν, όμως, το φυσικό αέριο και την πυρηνική ενέργεια, θέματα για τα οποία το Κοινοβούλιο θα πρέπει να λάβει μια ξεχωριστή απόφαση αργότερα.

Την 1η Μαρτίου 2022, στο [ψήφισμά του σχετικά με τη ρωσική επίθεση κατά της Ουκρανίας](#), το Κοινοβούλιο απέρριψε κατηγορηματικά τη ρωσική «ρητορική που υπαινίσσεται την πιθανή προσφυγή σε όπλα μαζικής καταστροφής», υπενθυμίζοντας στη Ρωσία τις διεθνείς υποχρεώσεις της και προειδοποιώντας για τους κινδύνους της πυρηνικής κλιμάκωσης της σύγκρουσης.

Στο [ψήφισμά του, της 7ης Απριλίου 2022, σχετικά με τα συμπεράσματα της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 24ης και 25ης Μαρτίου 2022](#), συμπεριλαμβανομένων των τελευταίων εξελίξεων από τον πόλεμο στην Ουκρανία και των κυρώσεων της ΕΕ εναντίον της Ρωσίας και της υλοποίησης αυτών, το Κοινοβούλιο ζήτησε

πρόσθετα τιμωρητικά μέτρα. Σε αυτά περιλαμβάνονταν το «άμεσο πλήρες εμπάργκο στις ρωσικές εισαγωγές πετρελαίου, άνθρακα, πυρηνικών καυσίμων και φυσικού αερίου», συνοδευόμενο από σχέδιο για τη διασφάλιση της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού της ΕΕ, καθώς και στρατηγική για την «άρση των κυρώσεων σε περίπτωση που η Ρωσία λάβει μέτρα για την αποκατάσταση της ανεξαρτησίας της Ουκρανίας [...]». Το Κοινοβούλιο καταδικάζει επίσης την ανάληψη από τη Ρωσία ενεργών ή παροπλισμένων πυρηνικών εγκαταστάσεων και χώρων στο έδαφος της Ουκρανίας.

Στις 11 Ιουλίου 2022, αφού ενέκρινε αντίρρηση στη συμπληρωματική [κατ' εξουσιοδότηση πράξη για την ταξινόμηση για το κλίμα](#), η οποία συμπεριέλαβε, υπό αυστηρές προϋποθέσεις, συγκεκριμένες δραστηριότητες στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας και της ενέργειας από φυσικό αέριο στον κατάλογο των οικονομικών δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την ταξινόμηση της ΕΕ, το Κοινοβούλιο αποφάσισε να μην ασκήσει βέτο στην πρόταση της Επιτροπής.

Οι διοργανικές διαπραγματεύσεις για την [προτεινόμενη μεταρρύθμιση του σχεδιασμού της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας της ΕΕ](#) κατέληξαν σε συμφωνία μεταξύ του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου σχετικά με τις συμβάσεις επί διαφοράς (CFD) για την ενθάρρυνση των ενεργειακών επενδύσεων. Στο πλαίσιο αυτών των συμβάσεων επί διαφοράς, οι δημόσιες αρχές θα αποζημιώνουν τους παραγωγούς ενέργειας σε περίπτωση υπερβολικής πτώσης των τιμών της αγοράς, αλλά θα εισπράττουν εισφορές από αυτούς εάν οι τιμές είναι υπερβολικά υψηλές. Οι συμβάσεις επί διαφοράς μπορούν να χρησιμοποιηθούν για όλες τις επενδύσεις σε νέα συστήματα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, είτε από ανανεώσιμες πηγές είτε από πυρηνική ενέργεια. Το Κοινοβούλιο [ενέκρινε τη συμφωνία](#) αυτή κατά τη συνεδρίαση της ολομέλειάς του στις 11 Απριλίου 2024.

Για περισσότερες πληροφορίες επί του θέματος, επισκεφθείτε τον ιστότοπο της [Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας](#).

Corinne Cordina
05/2024

